

Pavasario niuansai

Pirmuosius ešerius spiningu galime pagauti kovą. Kitais metais pirmuosius ešerius pagausime balandį. Tai ne taip svarbu, nes ne nuo mūsų, o nuo žiemos priklauso, kada prasidės atviras sezonas, kada ešeriai išnerš. Paprastai pavasarį ešeriai kimba nedideliame gylyje. Retai tai būna didesnis nei 4 m gylis. Balandį ešeriai dažniausiai kimba iki 3 m gylyje. Tai neturėtų stebinti - per dieną įšylančiuose sėkliuose daugėja smulkmės, o paskui ją į sėklius atsliūkina ir plėšrūnai - lydekos, ešeriai. Tačiau ir pavasarį ešeriai mieliau renkasi tokias vietas, kur dugnas yra nelygus - visais metų laikais jiems patinka skardžiai ir kalniukai. Jei rudenį gaudant ešerius ežeruose dažnai reikia ieškoti, kokiu atstumu nuo dugno jie maitinasi, tai pavasarį to daryti nereikia - ešeriai maitinasi prie pat dugno. Rudenį gaudydami prie dugno galime nieko nepagauti, o gaudydami gerokai aukščiau, tam tikrame vandens horizonte, galime sulaukti daug gražių kibimų. Pavasarį taip nebūna. Priežastis gali būti ir tokia: rudenį ešerius domina nedidelis kelių milimetrų ilgio mailiukas, plaukiojantis tam tikru atstumu nuo dugno, o pavasarį juos domina įvairūs dugno organizmai, kurių kiekvieną šiltą dieną atsiranda vis daugiau.

Dugnotrauka

Ešeriai pavasarį yra prisirišę prie dugno. Nesvarbu, koks žūklės vietos gylis, dugno reljefas, kiek dugne yra augalijos ar kliuvinių - ešeriai griebs tik prie dugno plaukiantį masalą, o individų, kurie užsimanytų gaudyti viduriniuose vandens sluoksniuose plaukiančius masalus, bus labai mažai. Jei to nepaisysime, gali susidaryti įspūdis, kad ešeriai spiningautojams balandį apskritai nekimba. Pavyzdžiui, stovi ant kranto vyrukas su dugninėmis meškerėmis ir gaudo sliekais. Ką jis gaudo? Bet ką, kas kimba, meta bet kur, nes nežino, ar pagaus kuoją, ar karšioką, ar dar ką nors. Staiga - aršus kibimas ir gražus ešerys jau ant kranto. Kol traukiamas pirmasis, jau „purtosi" antra dugninė meškerė. Dar vienas gražus ešerys. Deja, netoliese pakrantėmis vaikščiojančiam 'spiningautojui sekasi prasčiau - ešerių jis neturi, ir turbūt jau būtų nuleidęs rankas, jei ne dugnine meškere žvejojančio meškeriotojo sėkmė. Kartais pavasarį ešerius galima pamatyti netoli vandens paviršiaus. Jie lyg žaidžia, lyg mailiuką vaiko. Na ir kas, kad žaidžia netoli vandens paviršiaus, tačiau kimba tik prie dugno.

Geriausias masalas

Posakis „Geriausias ešerio masalas - sliekas", kurį ne taip retai pasako ne tik Lietuvos, bet ir kitų Europos šalių žvejai, pavasarį yra kaip niekada aktualus. Spiningautojas taip pat neturėtų užmiršti, kad „geriausias ešerio masalas yra sliekas" ir pasiimti įvairias silikonines kirmėlių imitacijas, kurios kai kuriuose vandens telkiniuose ankstyvą pavasarį būna itin sėkmingos. Tačiau slieko ar kitos kirmėlės imitacija ešerių negaudo, juos gaudo spiningautojas, kurio užduotis - priversti tą dirbtinį sliekiuką judėti taip, kaip juda ir rangosi natūralios kirmėlės. Tai tokia pat sunki užduoti kaip ir prisiversti žvejoti sliekų imitacijomis. Jei jums nepakeliui su silikoninėmis sliekų imitacijomis (žinau žvejų, kurie dėl įsitikinimo „sliekas ir spiningas - fui, kaip nedera" nenaudoja dirbtinių kirmėlių), žvejokite tvisteriais. Tai puikus ešerių masalas. Tvisteriais galima tinkamai ištyrinėti vandens telkinio dugną, be to, jis nei kirmėlė, nei žuvelė. Žvejui jis gali būti panašus į žuvelę, o ešeriui gali pasirodyti tinkamiausia maistui kirmėle. Nenoriu pasakyti, kad pavasarį, iš karto po ešerių neršto, juos reikia gaudyti tik kirmėlių imitacijomis. Pavasarį sėkmingi gali būti įvairūs masalai: sukriukės, riperiai, nedideli, gana agresyvūs, smulkiai virpantys vobleriukai - viskas priklauso nuo žūklės vietos. Jei, sakykime, yra sėklius, kuriame šmirinėjantys ešeriai kartais medžioja mailių, o to mailiaus, tinkamo ešerių maistui, yra daug, tai vobleris gali būti labai geras masalas. Tačiau, kaip minėjau, nereikėtų tuo labai žavėtis, nes ešerių maisto įvairovė labai didelė. Gali būti, kad ešeriams toje vietoje, kur žvejojame, labiausiai rūpi kokios nors lervos. Tada jiems galime pasiūlyti mikromasalų. Tačiau ir jiems nereikia skirti ypatingo dėmesio, nes pavasarį kai kuriuose vandens telkiniuose mikromasalai visiškai nedomina didesnių ešerių.

Žodžiu, variantų daug, todėl, norint pagauti ešerį, reikia eksperimentuoti, o svarbiausia - įvertinti, kad skirtinguose vandens telkiniuose ešerių medžioklės objektas-gali būti labai įvairus. Galime tikėtis, kad ešerys smalsumo vedamas griebs pro šalį plaukiantį masalą. Tačiau ta tikimybė didesnė tada, kai vanduo šiltesnis. Balandį, kai vanduo dar šaltas, ešeriai paprastai neišdykauja

- jie atakuoja konkrečią auką, ir tik dėl to, kad ją mato kaip maistą.

Situacijos stovinčiame vandenyje

Pavasarį stovinčiame vandenyje svarbiausias veiksnys, lemiantis didesnių ešerių elgseną, yra vandens temperatūra. Kalbant tiksliau, tai tam tikrų vandens telkinio zonų vandens šiltėjimo greitis. Saulėtą dieną greičiausiai šiltėja įlankos, sėkliai, esantys šiauriniame vandens telkinio krante. Gerai, jei tokios vietos apsaugotos nuo vėjų, tačiau, kad įlanka būtų šilta, jos krantuose augantys medžiai neturi užstoti saulės šviesos. Jei šviečia saulė, žuvys šiaurinėje įlankoje aktyvios dažniausiai būna porą valandų prieš vidurdienį ir porą valandų po vidurdienio, t. y. kai saulė įšildo per naktį atšalusį vandenį, kai pasiekia aukščiausią tašką ir pradeda leistis. Be abejo, ešeriai aktyvumą rodo anksčiau, nes naktį jie nebūna įlankos sėkliuose, nakčiai jie pasitraukia į gilesnes vietas, iš kurių rytą pajuda seklesnių ir šiltesnių vandens telkinio vietų link.

Viso ežero ar tvenkinio ešeriai saulėtomis dienomis tikrai nesusirenka šiaurinėse įlankose, tačiau čia žuvų koncentracija paprastai būna didesnė. Todėl, jei leidžia sąlygos, saulėtą dieną stengiuosi žvejoti ten, kur vanduo šilčiausias. Apniukusią dieną situacija visai kitokia: akivaizdžiai šiltesnių vandens telkinio vietų gali ir nebūti, todėl ešerių sekliose įlankose galime nerasti. Jei saulėtą dieną ešerius galėjome rasti net 1 m gylyje, tai apniukusią dieną jų reikėtų

ieškoti giliau - 1,5-3 m gylyje. Bet, kaip minėjau, didesniame nei 4 m gylyje balandį ešerių ieškoti neverta. 4-5 m gylyje ešerius aptiksime apniukusią, šaltą, vėjuotą dieną. Tačiau ešeriai bus tokie pasyvūs, kad tokiomis dienomis geriau užsiimti kuo nors kitu. Jei pučia stiprus vėjas, bet gan šilta, ešeriai užsuka į ramesnes įlankas. Tačiau tai turi būti įlankos su šiltesniu vandeniu. Kartais temperatūrų skirtumas būna gan įspūdingas, pvz., 4 °C, nors, manau, užtenka ir 2 °C skirtumo, kad ešeriams ir kitoms žuvims įlanka būtų patraukli. Vokietijos žurnaluose „Blinker“ ir „Fish und Fang“, kuriuose kitaip nei britų leidiniuose dažnai rašoma spiningavimo temomis, galima rasti straipsnelių apie tai, kad pavasarį spiningautojo geriausias pagalbininkas turi būti termometras. Net vaizdžiai nuotraukomis iliustruotas vandens temperatūros įvairiose telkinio vietose matavimas. Iš pradžių tokie straipsniai pasirodė šiek tiek juokingi, tačiau kai pamatai, kiek daug pavasarį lemia temperatūrų skirtumai, juokas nebeima. Reikia pasakyti, kad šiltesnių vandens plotų paieškos tik teoriškai atrodo paprastos - eik į šiaurinį ar šiaurės rytinį ežero krantą ir rasi ten įlanką su šiltesniu vandeniu. Tame krante nieko įdomaus gali ir nebūti, o kažkur kitur rasime puikių žūklės vietų su šiltesniu vandeniu. Perspektyvių vietų paieškos, kuriose pavasarį galime šauniai pažvejoti, gali pareikalauti nemažai laiko, tačiau tą verta daryti, nes šiltesnio vandens plotai balandį - vandens telkinio eldoradas. Lietingomis, tačiau šiltomis dienomis ešeriai laikosi vidutiniame 1,5 - 2 m gylyje. Lietus maitina vandens telkinį, todėl ešeriai nėra pasyvūs. Tik žvejoti lietui lyjant nėra malonu. Balandis - ne liepa.

zvejokime.blogspot.com